

Column 147. 2021 In verzet tegen algoritmes

In 2014 verscheen *Sleepify* van de indieband *Vulfpeck*. Een album vol met geluidloze nummers van precies 30 seconden. Dacht Vulfpeck dat mensen wel wat onversneden stilte konden gebruiken? Nee, Vulfpeck verzette zich tegen de algoritmes van Spotify. Een platform dat 0,0042 cent uitkeert per stream van minimaal 30 seconden.

En ja, dat is meer dan 5 miljoen streams voor een minimumloon.

Het was een succes. Gebruikers zetten *Sleepify* massaal op repeat. Vulfpeck verdiende 20.000 dollar. Daarna verwijderde Spotify het album. Maar Vulfpeck leerde ons een les, die ik ook vaak met mijn studenten deel: de macht is aan degenen die begrijpen hoe algoritmes in elkaar zitten. En: verzet is niet zinloos!

Je hebt bijvoorbeeld steeds meer gezinnen die bewust maar één Netflix-profiel hebben. De algoritmes worden overgoten met een cocktail van tietenschieten-helicopters, romantiek én Barbie. Succes met je aanbevelingen, Netflix!

Ook mijn vrouw zit in het verzet. Zij kijkt *Outlander* op Netflix. Een voortkabbelende serie met matig gekostumeerde, tijdreizende acteurs. Binnen vijf minuten valt ze in slaap. Altijd. Soms slaapt ze wel drie afleveringen door. *Binge-sleeping*. De algoritmes reageren enthousiast en suggereren onvermoeibaar vergelijkbare series.

Ik ben trots op het digitale dwaalspoor van mijn vrouw. Maar soms maak ik zorgen. Wat als Netflix haar door heeft? Wat als Netflix alleen maar geïnteresseerd is in aantallen streams en niet of er écht iemand kijkt? Wat als ze haar series voorschotelen, die zorgen dat ze de rest van haar dagen dommelend doorbrengt? Wat als Netflix zelf intussen slapend rijk wordt?

Wat dan?